

USKONTOALLERGIA PUHUTTI ALPPILAN KIRKOSSA

DocPoint-festivaalin yhteistyössä Kallion seurakunnan ja Fokus ry:n kanssa järjestämässä tilaisuudessa 22.1.2012 dokumentti johdatti keskusteluun uskontojen välisestä vuoropuhelusta. Tilaisuus täytti seurakunnansalin, mukana oli satakunta osallistujaa.

Georg Mischin ohjaus *A Road to Mecca: The Journey of Muhammad Asad* (92 min.) kertoo Muhammad Asadista, joka syntyi juutalaisena Leopold Weissinä, ja joka kääntyi varhain nuoruudessaan muslimiksi. Hän työskenteli Saudi Arabian kuningashuoneen poliittisena neuvonantajana sekä YK:n lähettiläänä ja vaikutti voimakkaasti Pakistanin valtion syntyyn. Keskeisenä elämäntyönään hän käänsi Koraanin englannin kielelle. Elokvassa seurattiin Asadin tietä ja vaikutusta ympäri maailmaa myös tämän päivän kontekstissa.

Elokuvan jälkeiseen keskusteluun osallistuivat professori **Jaakko Hämeen-Anttila**, Resalat -islamilaista yhdyskunnasta **Paula Kemell** ja maahanmuuttajatyön sihteeri Kirkkohallituksesta **Marja-Liisa Laihia**. Keskustelun moderaattorina toimi **Markku Heikkinen**.

Keskusteluissa nousi esille oman uskonnon idealisoimisen välttämisen ja uskontodialogin tärkeys. Keskusteluissa kysyttiin poteaako läntinen maailma uskonnonallergiaa ja pohdittiin koulujen uskonnonopetusta Suomessa.

Hämeen-Anttila totesi Muhammad Asadin ajatusten jääneen fundamentalismin alle 1960-1980 -luvulla, mutta että Asadin ajatuksia saatetaan taas löytää uudelleen, eikä hänen käänöksistään ole kokonaan unohdettu.

Laihia nosti esille, että kaikissa uskonnoissa on olemassa ideaalitaso, jossa ymmärretään millaisen ihmisen ja Jumalan välisen suhteen pitäisi olla, mutta että arki on raadollisempi. Uskontoa ja uskovaisia ei pidä sekoittaa. Kemell sanoi vertauskuvallisesti, ettei ihmisen pidä astua Jumalan saappaisiin tuomitsemalla kuka on hyvä tai huono uskovainen. Hämeen-Anttila totesi, että pitäisi pyrkiä uskontojen tasapuoliseen vertailuun, välttää oman uskonnon idealisoimista ja toisten uskontojen raadollisimpien piirteiden etsimistä.

Laihia kysyi miten me voimme välttyä demonisoimisen kiusauksista ja tuomitsemasta toista. Hurskas uskovainen ihminen voi katsoa toista uskontoa omaavaa ihmistä leimaamatta. Tutustumalla toiseen ihmiseen pääsee ennakkoluuloista jossain määrin eroon. Kemell totesi ihmisen pelkäävän sitä mitä hän ei tiedä, ja kehotti jokaisen suomalaisen tutustumaan yhteen maahanmuuttotautaiseen henkilöön. Myös median vastuu on suuri.

Hämeen-Anttila painotti uskontodialogin tärkeyttä. Hänen mielestä uskonnonopetus on Suomessa hyvin järjestetty, ja että loppujen lopuksi koulu on pieni tekijä verrattuna median vaikutukseen uskontodialogiin. Laihia oli huolissaan siitä, että media ketterästi poimii kielteisiä asioita uskonnollisuuteen liittyvistä uutisista ja ihmetteli poteeko maailma uskontoallergiaa. Uskontoa ollaan työntämässä marginaaliin ja nimitetään naiviksi. Mikäli koulusta poistuu uskonnonopetus, uskontojen lukutaito katoaa. Hämeen-Anttila painotti, että jos uskonnot eristäytyvät, on radikalisoimisen vaara olemassa. Tällaista uhkaa Suomessa ei ole, mutta asiassa pitää olla valppaana.

Kemell kehui Suomen hyviä uskonnonvapauslakia, yhdenvertaisuuslakia ja uskonnonopetusta. Hän ei koe Suomessa muslimina elämistä ongelmalliseksi. Meidän pitää kuitenkin kohdata maahanmuuttajat tasavertaisina kansalaisina, ja työskennellä eristytymistä vastaan.

Lopuksi todettiin, että rauha ja hyvän tekeminen toiselle on aina mahdollista.